

บทที่ 6

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง

ในบทที่ 6 นี้ จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงของหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับ

จากการทำแบบสัมภาษณ์กับผู้ที่มีบทบาทในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับ ผู้วิจัยพบว่า โดยส่วนใหญ่แล้ว ในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม มีปัจจัยหลายประการที่เป็นสาเหตุสำคัญ ที่ทำให้เกิดการคัดเลือกภาพข่าวที่แสดงถึงความรุนแรงสู่ผู้อ่าน ไม่ว่าจะปัจจัยทางด้านตัวบุคคลของผู้คัดเลือกภาพข่าว ปัจจัยในเรื่องการปฏิบัติงาน ปัจจัยทางด้านการแข่งขัน ปัจจัยทางด้านเป้าหมายทางธุรกิจ หรือปัจจัยทางด้านภาระลดหย่อนข้อกำหนดของกฎหมายและจรรยาบรรณ ปัจจัยต่างๆเหล่านี้ล้วนมีผลทำให้เกิดการตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงทั้งสิ้น และพบว่า ผู้คัดเลือกภาพข่าวจะให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆเหล่านี้ในระดับที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 33

ตารางที่33 แสดงค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงในหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง	ไทยรัฐ N= 6 คน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	อิน ดับ ที่	เดลินิวส์ N=7 คน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	อิน ดับ ที่	ข่าวสด N=6 คน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	อิน ดับ ที่	รวม N=19 คน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1.การใช้ ความสนใจส่วนตัวหรือการใช้วิ จารณญาณส่วนตัวในการคัดเลือกภาพข่าว	5.0**	1	4.9**	1	4.5**	1	4.8**
2.การแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ชื่อฉบับอื่นในกลุ่มประเภทเดียวกัน	4.8**	2	4.6**	3	4.2**	2	4.5**
3.เป้าหมายทางด้านผลกำไร / เป้าหมายทางด้านธุรกิจ	4.5**	3	4.7**	2	3.2	7	4.2**
4. ความคาดหวังรางวัล ภาพข่าวอาชญากรรมดีเด่น (พูลิตเซอร์)	4.2**	5	4.4**	4	3.7**	5	4.1**
5.ปัจจัยทางด้านข้อจำกัดของเวลา	4.3**	4	3.9	6	4.0**	3	4.1**
6.ปัจจัยทางด้านข้อจำกัดของจำนวนภาพข่าวที่ส่งมาจากผู้สื่อข่าวต่างจังหวัด	4.0	6	4.0**	5	3.8**	4	3.9
7.การละเลยข้อก ำหนดของกฎหมายและหลักจรรยาบรรณ	3.7	7	3.9	6	4.0**	3	3.8
8.การตอบสนองความต้องการของผู้อ่านที่เป็นมวลชนเป้าหมาย	3.5	8	3.7	7	3.3	6	3.5
9.การนำเสนอภาพข่าวของสื่อมวลชนประเภทอื่น	3.3	9	3.4	8	2.8	9	3.2
10.ทัศนคติหรือความคิดเห็นร่วมกันของคนในกองบรรณาธิการ	2.8	11	3.4	8	2.7	10	3.0
11.นโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์ที่คนสังกัด	3.0	10	2.7	9	3.0	8	2.9
12.เจ้าของหนังสือพิมพ์หรือนายทุนเข้ามาก้าวก้าลงในหน้าที่	2.3	12	2.1	10	1.2	11	1.9
13.ผู้ลงโฆษณาเข้ามาก้าวก้าลงในหน้าที่	1.7	13	1.6	11	1.0	12	1.6

หมายเหตุ : สัญลักษณ์ ** หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง 5 อันดับแรก

จากตารางที่33 พบว่า ในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงเพื่อใช้ตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ มีปัจจัยหลายประการที่เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการตีพิมพ์ภาพข่าวดังกล่าวสู่ผู้อ่าน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวนี้ได้แก่

(ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องปัจจัยดังกล่าวนี้ จะเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด ไปหาปัจจัยที่มีอิทธิพล น้อยที่สุด)

1. การใช้วิจารณ์งานส่วนตัว หรือการใช้ความสนใจส่วนตัวที่มีต่อภาพข่าว ในการคัดเลือกภาพข่าวสู่ผู้อ่าน

สำหรับการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง เพื่อใช้ตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่ง โดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้คัดเลือกภาพข่าวมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีผลทำให้ภาพข่าวที่มีความรุนแรงถูกตีพิมพ์ออกไปสู่ผู้อ่าน มีสาเหตุมาจากการใช้ความสนใจส่วนตัวหรือการใช้วิจารณ์งานส่วนตัว เข้ามาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจคัดเลือกภาพข่าว

ทั้งนี้ ในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมโดยทั่วไป จะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องของความรุนแรงอยู่แล้ว และจุดเด่นที่ทำให้ข่าวอาชญากรรมเป็นที่สนใจของผู้อ่านคือ ภาพข่าวที่แสดงรายละเอียดและบรรยายสภาพเหตุการณ์ได้ อย่างเด่นชัด ดังนั้น จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเสนอภาพข่าวที่มีความรุนแรง เพราะเป็นเอกลักษณ์ของข่าวอาชญากรรม

แต่อย่างไรก็ตาม ก่อนการตีพิมพ์ภาพลงในหน้าหนึ่ง ผู้คัดเลือกภาพข่าวแต่ละคน จะต้องมีการคัดเลือกภาพข่าวเหล่านี้ก่อนที่จะนำตีพิมพ์สู่ผู้อ่านทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อลดระดับความรุนแรงของภาพข่าวลง และในการคัดเลือกภาพข่าว ผู้คัดเลือกส่วนใหญ่ กล่าวว่า จะใช้วิจารณ์งาน ความรู้สึก และความสนใจของตน เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจคัดเลือกภาพข่าว เพื่อลงตีพิมพ์สู่ผู้อ่าน ซึ่งการใช้วิจารณ์งานและความรู้สึก ในการคัดเลือกของแต่ละบุคคลนี้ ย่อมจะไม่เหมือนกัน กล่าวคือ ผู้คัดเลือกภาพข่าวแต่ละคน มีความสนใจ มีความชอบ - ไม่ชอบ ในเรื่องที่แตกต่างกันออกไป มีค่านิยมหรือนิสัยแปลกๆ ที่ไม่เหมือนกัน ทั้งลักษณะในเรื่องระดับของความรุนแรงในภาพข่าว และขอบเขตที่สมควรนำเสนอของแต่ละคนก็จะแตกต่างกันไป ซึ่งหมายความว่า ในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมโดยทั่วไป จะไม่มีกฎเกณฑ์ที่บ่งชี้แน่ชัดว่าภาพข่าวในลักษณะใด แสดงถึงความรุนแรงมาก หรือแสดงถึงความรุนแรงน้อย จะมีเพียงแค่วิธีการในการคัดเลือก

ภาพข่าวเท่านั้น จากสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้เกิดการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงลงตีพิมพ์ในหน้าหนึ่ง

จากประเด็นดังกล่าว อลงกต จิตต์โชติ ชื่น หัวหน้าข่าวอาชญากรรม หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ผู้ซึ่งมีบทบาทในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมเป็นประจำทุกวัน ได้แสดงทัศนะในเรื่องนี้ว่า

“หากจะพูดกันตรงไปตรงมาแล้ว ในการคัดเลือกภาพข่าวใดๆก็ตาม ผมคิดว่าผู้คัดเลือกภาพข่าวทุกคน ต้องมีความสนใจส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง ถือเป็นนัมเบอร์วันเลยก็ว่าได้ และในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเรื่องราวแสดงถึงความรุนแรงต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้อง เราไม่สามารถตั้งเป็นกฎที่แน่นอนตายตัวได้ ผู้สื่อข่าว ช่างภาพ หัวหน้าข่าว หรือหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง รวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน จะใช้ความรู้สึกส่วนตัวหรือวิจรรณญาณของตนเองบวกกับประสบการณ์ที่ตนเองมีอยู่ ใช้เป็นหลักในการตัดสินใจคัดเลือกภาพข่าวแทบทั้งสิ้น”

จากทัศนะดังกล่าวสอดคล้องกับ นพพร เจริญเปี่ยม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ซึ่งได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า

“สำหรับเกณฑ์ในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาที่แสดงถึงความรุนแรงนั้น โดยทั่วไปแล้ว ผู้คัดเลือกภาพข่าวทุกคน ไม่ว่าจะเป็นตัวผู้สื่อข่าว ช่างภาพ หัวหน้าช่างภาพ หรือแม้แต่หัวหน้าข่าวเองก็ตาม มักจะใช้ Common Sense หรือความรู้สึกส่วนตัวที่เรามีต่อภาพข่าวนั้นๆ เป็นหลักในการตัดสินใจ ทั้งนี้สามัญสำนึกของคนเราจะไม่เหมือกัน บางคนอาจจะชอบประเภทชาติ ศมี บางคนอาจจะชอบเรื่องความรุนแรง หรือบางคนอาจจะไม่ชอบก็มี การใช้ความรู้สึกส่วนตัว หรือความสนใจส่วนตัวเหล่านี้ย่อมก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ คือ ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง ถูกตีพิมพ์ผู้อ่าน”

2. การแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นในกลุ่มประเภทเดียวกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการคัดเลือกภาพข่าว ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันระหว่างหนังสือพิมพ์หัวสีด้วยกันเอง จะมีอิทธิพลอย่างมากในส่วนของ การคัดเลือกภาพข่าว และเป็นสาเหตุสำคัญอันดับที่ 2 รองลงมา ที่ทำให้มีการตีพิมพ์ภาพข่าวที่มีความรุนแรงออกไปสู่ผู้อ่าน

สำหรับในเรื่องของการแข่งขัน ผู้คัดเลือกภาพข่าวส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า จุดเริ่มแรกของการแข่งขันเริ่มตั้งแต่ผู้สื่อข่าวและช่างภาพ กล่าวคือ โดยทั่วไปแล้ว ในสถานการณ์การทำงานทางด้านข่าวต้องมีการแข่งขันกันอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านเนื้อหาข่าว หรือภาพข่าว ทั้งนี้ เริ่มตั้งแต่มีเหตุการณ์ในท้องที่เกิดเหตุ นักข่าวและช่างภาพต่างก็ต้องพยายามแข่งขันกันทำข่าวและถ่ายภาพ เพื่อที่จะให้ได้ข่าวที่ดีที่สุด และภาพเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นรายละเอียดอย่างชัดเจนที่สุด มานำเสนอต่อผู้อ่าน ซึ่งจากจุดดังกล่าว จะส่งผลทำให้เกิดการคัดเลือกภาพข่าวที่มีเนื้อหาความรุนแรงสู่ผู้อ่านได้

ในประเด็นดังกล่าวนี้ ธรรมรัฐ บุรณะกิจ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ กล่าวคือ

“สำหรับปัจจัยในเรื่องของการแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ที่เป็นประเภทหัวสีเหมือนกัน จะมีผลกระทบอย่างมากที่ทำให้เกิดการตีพิมพ์ ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง เพราะในการทำข่าวในที่เกิดเหตุแต่ละครั้งนั้น เราจะต้องมีความรวดเร็วและว่องไวในการหาข่าวและถ่ายภาพ กล่าวคือ ข่าวก็จะต้องมีเนื้อหาและรายละเอียดของเหตุการณ์ให้มากที่สุด ส่วนภาพก็ต้อง เป็นภาพเหตุการณ์ที่ชัดเจน และต้องแสดงให้เห็นรายละเอียดต่างๆในบริเวณ ที่เกิดเหตุให้มากที่สุด เพราะภาพข่าวที่มีความชัดเจน จะช่วยดึงดูดผู้อ่านให้เกิด ความสนใจในข่าวมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นแนวทางในการทำงานของหนังสือพิมพ์ หัวสีทุกฉบับเลยก็ว่าได้ ดังนั้น ผู้สื่อข่าวและช่างภาพต่างก็ต้องแข่งขันกัน เพื่อให้ได้ข่าวที่ดีที่สุด และภาพที่ชัดเจนที่สุดมานำเสนอต่อผู้อ่าน ซึ่งจะก่อให้เกิด ผลกระทบตามมา คือ การตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง”

จากประเด็นดังกล่าวนี้ นพพร เจริญเปี่ยม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ได้แสดงความคิดเห็นไว้เช่นกัน กล่าวคือ

“ในการทำงานด้านหนังสือพิมพ์ ปัจจัยในเรื่องของการแข่งขันมีอิทธิพลอย่างมาก ที่จะก่อให้เกิดประเด็นปัญหาในเรื่องต่างๆมากมาย ทั้งในเรื่องของการทำผิดจรรยาบรรณ การทำผิดกฎหมาย การละเมิดสิทธิบุคคลอื่น ไม่เว้นแม้แต่การตีพิมพ์ภาพข่าวที่มีเนื้อหาความรุนแรง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของศักดิ์ศรีของคนทำหนังสือพิมพ์ทั้งสิ้น อาจกล่าวได้ว่าเป้าหมายทางด้านผลกำไร เป็นเป้าหมายรองเลยก็ว่าได้ ในเรื่องของศักดิ์ศรีมาเป็นอันดับหนึ่ง กล่าวคือในการทำงานของหนังสือพิมพ์นั้น เป็นการทำงานที่มีความเร่งรีบและรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้สื่อข่าว หรือช่างภาพที่ต้องทำงานแข่งขันกัน ชนิดเอาเป็นเอาตาย เพื่อที่จะให้ได้ข่าวและภาพที่ดีที่สุดมาประกอบเหตุการณ์ ถ้าใครไปถึงที่เกิดเหตุการณ์เร็ว ก็จะได้ภาพถ่ายที่เป็นภาพเหตุการณ์ในต่อนั้น แต่ถ้าใครไปถึงที่เกิดเหตุช้า ก็อาจจะต้องไปขอภาพจากมูลนิธิเก็บศพ หรือต้องถ่ายภาพในรถมูลนิธิที่เก็บศพไปเรียบร้อยแล้ว และเมื่อมีการตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่ง ภาพข่าวนั้นๆจะเป็นจุดที่ดึงดูดหนึ่งเลย ที่แสดงให้เห็นว่าผู้สื่อข่าว หรือช่างภาพหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นไปเร็วหรือช้ากว่าฉบับอื่น”

3. เป้าหมายในด้านผลกำไรในการทำธุรกิจ

สำหรับประเด็นเรื่องเป้าหมายในด้านผลกำไรนั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีบทบาทในการคัดเลือกภาพข่าว โดยส่วนใหญ่ผู้คัดเลือกก็มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ในการทำธุรกิจหนังสือพิมพ์ โดยทั่วไปแล้วเป้าหมายในการดำเนินงานจะมี 2 ลักษณะที่ต้องดำเนินควบคู่ไปด้วยกัน นอกจากจะต้องมีเป้าหมายในการรับใช้สังคมแล้ว เป้าหมายทางด้านผลกำไรจากการทำธุรกิจหนังสือพิมพ์ ก็เป็นเป้าหมายหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานของหนังสือพิมพ์อยู่รอดและดำเนินการต่อไปได้ ผลกำไรคือส่วนสำคัญที่จะชี้ทิศทางว่าธุรกิจหนังสือพิมพ์นั้นจะอยู่รอดหรือไม่

ดังนั้น จุดขายจุดหนึ่งที่สามารถเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน และสามารถเพิ่ม ยอดการจำหน่ายได้ ก็คือในเรื่องภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงความหวือหวา เร้าอารมณ์ เช่น ภาพข่าวในเรื่องเพศ หรือภาพข่าวที่แสดงถึงความรุนแรงต่างๆ เช่น ภาพอุบัติเหตุรถชน ภาพผู้เสียชีวิตกรณีไต่ถามหรือตีกล่ม ฯลฯ ทั้งนี้ ภาพข่าวดังกล่าวจะสามารถเป็นสิ่งเร้าที่ดี ที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านอยากติดตามเนื้อหาข่าวด้านใน ฉะนั้น จากความคาดหวังผลกำไร ในด้านธุรกิจดังกล่าว จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการนำเสนอภาพข่าวที่มีเนื้อหาความรุนแรง

จากประเด็นดังกล่าว ธรรมรัฐ บุรณะกิจ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้แสดงทัศนะในเรื่องนี้ไว้ กล่าวคือ

“ก่อนอื่นเราต้องยอมรับความจริงว่า ธุรกิจหนังสือพิมพ์ของเราอยู่ได้ ก็เพราะสินค้าเราต้องขายได้ ฉะนั้น เราจะทำอย่างไรให้สินค้าของเราขายได้ นั้นก็แสดงว่าจะทำให้ธุรกิจเราอยู่รอด และสิ่งที่จะทำให้สินค้าของเราขายได้ ก็คือการตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่สามารถกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ และอยากติดตามดูต่อไป จึงเกิดการซื้อสินค้าขึ้น เราอาจกล่าวได้ว่า ภาพข่าวอาชญากรรมเป็นจุดขายอย่างดีที่ทำให้สินค้าของเราขายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาพที่แสดงให้เห็นถึงความน่ากลัว หวาดเสียว หรือน่าสยดสยอง จะสามารถเพิ่มยอดการจำหน่ายให้กับหนังสือพิมพ์ได้เป็นอย่างดี”

นอกจากนี้ นพพร เจริญเปี่ยม หัวหน้าข่าวอาชญากรรมหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยในด้านผลกำไรในการทำธุรกิจ ไว้ว่า

“เราต้องยอมรับว่า การที่หนังสือพิมพ์ตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรม ที่มีเนื้อหาความรุนแรง ส่วนหนึ่งก็มาจากเรื่องของการแข่งขัน เพื่อป้องกันถึงศักดิ์ศรีใครเร็ว-ใครช้า แต่ในอีกส่วนหนึ่ง เราก็ต้องยอมรับด้วยว่าเรามีเรื่องธุรกิจการตลาดเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ทั้งนี้ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทหัวสี เราขายข่าวอาชญากรรม และภาพข่าวอาชญากรรมจะมี ส่วนช่วยกระตุ้น ทำให้ผู้อ่านอยากดูข่าว อยากติดตามเนื้อหาข่าวภายใน เมื่อผู้อ่านอยากรู้ อยากติดตาม ก็ต้องมีการซื้อหาเขาไปอ่าน เมื่อมีการซื้อผู้ขายก็ต้องหวังผลกำไร หรือหวังยอดขายเป็นเรื่องธรรมดา เพราะผลกำไรจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความอยู่รอดของธุรกิจ มีธุรกิจใดบ้างที่ทำขึ้นแล้วไม่หวังผลกำไร”

อย่างไรก็ดี ในประเด็นดังกล่าวนี้ โยคิน เจริญยิ่ง ช่างภาพหนังสือพิมพ์ข่าวสด ได้แสดงทัศนะไว้ที่น่าสนใจ กล่าวคือ

งานทางด้านหนังสือพิมพ์ ก็เหมือนกับตลาดการค้าโดยทั่วไปที่มีการค้าขายที่ต้องแสวงหาผลกำไร และจากการที่ข่าวสดเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทเชิงปริมาณ ที่ต้องการผลกำไรเช่นเดียวกับสินค้าประเภทอื่นเหมือนกัน แรงกดดันในการทำธุรกิจการค้านี้ จึงมีส่วนผลักดันให้บางครั้งข่าวสดอาจมีการนำเสนอเนื้อหาออกมาในรูปแบบที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมบ้าง เช่น การตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรม ที่แสดงถึงความรุนแรง”

แต่อย่างไรก็ตาม สุริวงค์ เอื้อปฏิภาณ บรรณาธิการข่าวของหนังสือพิมพ์ข่าวสด ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวว่า

“สำหรับเป้าหมายที่เกี่ยวกับการหวังผลกำไรสำหรับหนังสือพิมพ์ข่าวสด ไม่ใช่เป็นปัจจัยต้นๆ ที่ทำให้เกิดการตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง เพราะในปัจจุบันนี้ ดชชายที่ ช่ าวสดนำ เสนอเพื่อ อดึงดู ดใจผู้ อ่านให้ ชี้อหา ไม่ใช่การตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมเพียงอย่างเดียว แต่เรามีจุดขายอื่นด้วย เช่น การทำสื่อบข่าวอาชญากรรมในหน้า 2 เป็นประจำทุกวัน หรือการปรับปรุง ให้มีเนื้อหาข่าวด้านสิ่งแวดล้อมและการศึกษามากขึ้น และสำหรับการตีพิมพ์ ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง โดยส่วนใหญ่แล้ว ถ้าไม่ใช่เป็นประเด็นข่าว ที่สำคัญจริงๆหรือไม่ใช่ข่าวที่ใหญ่จริงๆ ภาพข่าวจะถูกตีพิมพ์ในหน้าในมากกว่า และจะตีพิมพ์เป็นภาพขาว-ดำ เพื่อลดระดับความรุนแรงให้น้อยลงไปด้วย”

4. ความคาดหวังรางวัลทางด้านภาพข่าวอาชญากรรมดีเด่น

จากการสัมภาษณ์ ผู้ที่มี บทบาทในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม ในประเด็นเรื่องความคาดหวังรางวัลภาพข่าวดีเด่น หรือรางวัลพลู ติ ฆรรณนั้น ผู้คัดเลือกภาพข่าวทุกคน กล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า ความต้องการรางวัลภาพข่าวอาชญากรรมดีเด่น เป็นความต้องการขั้นสูงสุดอีกรางวัลหนึ่งในการทำงานด้านหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บรรดาผู้สื่อข่าวและช่างภาพ และจากการคาดหวังรางวัลดังกล่าว มากเกินไป จึงทำให้บางครั้งหนังสือพิมพ์มีการถ่ายภาพและตีพิมพ์ภาพข่าวที่ไม่สมควร

ในเรื่องดังกล่าวนี้ ช่างภาพของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ สุदारัตน์ งามพิรุณตระกูล ได้แสดงทัศนะไว้อย่างน่าสนใจ กล่าวคือ

“ในการทำงานของช่างภาพหนังสือพิมพ์ รางวัลพูลิตเซอร์ถือเป็นรางวัลยอดเยี่ยมที่สุดในชีวิตของช่างภาพหนังสือพิมพ์ ซึ่งกว่าที่เราจะได้รับรางวัลมานั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะต้องมีการแข่งขันกันอย่างชนิดที่เรียกว่าเอาเป็นเอาตาย เพื่อที่จะให้ได้ภาพข่าวที่ดีที่สุด และมีความละเอียดชัดเจนที่สุดมานำเสนอต่อผู้อ่าน ยิ่งเป็นภาพเหตุการณ์ สดๆ ที่แสดงให้เห็นรายละเอียดมากเท่าไรยิ่งดี โดยเฉพาะภาพข่าวอาชญากรรมประเภทที่มีaction เช่น ภาพคนกำลังโดดตึก ภาพที่แสดงถึงความรุนแรงต่างๆ เช่น ภาพการช่วยชีวิตเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย ที่ติดอยู่ในซากรถสิบล้อ ภาพผู้ก่อมลโอบกำลังปะทะกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ภาพเหล่านี้ล้วนเป็นภาพที่ผู้อ่านให้ความสนใจ และเป็นภาพที่ได้รับรางวัลอยู่เสมอๆ อาจเป็นเพราะว่าภาพข่าวดังกล่าว สามารถสื่ออารมณ์ให้ผู้อ่านรู้สึกร่วมไปกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี จากสาเหตุดังกล่าวนี้ จึงเป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้เกิดการคัดเลือกภาพข่าวที่มีความรุนแรงตีพิมพ์ผู้อ่าน”

จากทัศนศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับ เสรี พวงสาลี ช่างภาพหนังสือพิมพ์ข่าวสด ซึ่งแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวนี้ว่า

“ผมพูดได้เลยว่าในการถ่ายภาพของผู้สื่อข่าวหรือช่างภาพหนังสือพิมพ์ทุกคน และทุกฉบับ ไม่มีใครที่ทำงานแล้วไม่หวังผล พูดเต็มปากเลยว่าความคาดหวัง ของทุกคนต้องมี รางวัลพูลิตเซอร์ถือเป็นรางวัลสูงสุดในชีวิตการทำงานเลยก็ว่าได้ เพราะนอกจากจะสร้าง ความภาคภูมิใจให้กับตนเองและองค์กรแล้ว ยังถือเป็นการยกระดับตัวเองในเรื่องของการทำงานให้สูงขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งการที่จะได้รับรางวัลดังกล่าว ย่อมส่งผลทำให้ผู้สื่อข่าวและช่างภาพ ของหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ ต้องมีการแข่งขันกัน ซึ่งในบางครั้งอาจต้องมีการหลอกล่อ ชิงไหวชิงพริบ จึงทำให้บรรดาผู้สื่อข่าวและช่างภาพต้องมีการตื่นตัว อยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ ก็เพื่อที่จะให้ได้ภาพที่ดีที่สุด ละเอียดและชัดเจนที่สุด มานำเสนอต่อผู้อ่าน และเป็นที่น่าแปลกอยู่อย่างหนึ่ง เราจะเห็นว่าภาพข่าวที่ผู้อ่าน มักให้ความสนใจและชอบดูนั้น จะเป็นภาพเหตุการณ์ที่แสดงถึงความรุนแรง แต่ก็น่าแปลกยิ่งขึ้นไปอีกว่า ภาพข่าวส่วนใหญ่ ที่มักได้รับรางวัล ก็จะเป็นภาพเหตุการณ์ หรือภาพ action ที่แสดงถึงความรุนแรงเช่นกัน ผมคิดว่าจากประเด็นดังกล่าวนี้ จะเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ทำให้เกิดการคัดเลือก ภาพข่าวที่มีความรุนแรงตีพิมพ์ผู้อ่าน”

5. ข้อจำกัดในเรื่องของเวลา

สำหรับปัญหาหนึ่งที่มีส่วนสำคัญ ที่ทำให้เกิดการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม ที่มีเนื้อหาความรุนแรงตีพิมพ์ผู้อ่าน สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากเรื่องข้อจำกัดในด้านเวลา ที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งในประเด็นดังกล่าวนี้ หัวหน้าข่าว, ผู้สื่อข่าว และช่างภาพ ได้แสดงความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ การทำงานทางด้านหนังสือพิมพ์ เป็นงานที่ต้องแข่งขันกับเวลา และมีข้อจำกัดทางด้านเวลา หรือที่เรียกว่า Deadline เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งในการทำข่าวหรือการถ่ายภาพข่าวในที่เกิดเหตุ แต่ ละครั้ง ต้องมีความเร่งรีบและแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ ไม่เพียงแต่แข่งขันกับเฉพาะผู้สื่อข่าว หรือช่างภาพหนังสือพิมพ์ข้อฉบับอื่นแล้ว แต่ยังหมายถึงการแข่งขันกับเวลาที่มีอยู่ อย่างจำกัดด้วย

สำหรับข้อจำกัดในด้านเวลาในส่วนของ การคัดเลือกภาพข่าว กล่าวคือ ในบางครั้งความรีบเร่งในการทำงานประกอบกับเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด และต้องมีการตัดสินใจคัดเลือกภาพข่าวทันทีทันใดในขณะนั้น จึงส่งผลให้หนังสือพิมพ์ มีการนำเสนอภาพข่าวบางภาพที่มีความรุนแรงออกมา ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถนำเสนอข่าว ได้ทันในแต่ละวัน และเพื่อให้ทันเวลาออกจำหน่ายตามที่ได้กำหนดไว้

ในประเด็นดังกล่าวนี้ ธรรมรัฐ บุรณะภิเษ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้แสดงทัศนะในเรื่องการแข่งขันกับเวลาว่า

“ในการทำข่าวอาชญากรรมแต่ละครั้ง นอกจากผู้สื่อข่าวจะต้องแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นแล้วนั้น การแข่งขันกับเวลาก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะผู้สื่อข่าวไทยรัฐแต่ละคนต้องทำทั้งข่าวด้วยและถ่ายภาพไปด้วย ทำให้เกิดการพะวงหลายๆด้านพร้อมกัน อีกทั้งเจ้าหน้าที่มูลนิธิก็ต้องรีบเก็บศพ จึงทำให้ในบางครั้งเราก็ต้องรีบถ่ายภาพเพื่อให้งานเสร็จไปทีละอย่าง และนี่อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการถ่ายภาพข่าวที่ออกมารุนแรง”

นอกจากนี้ในส่วนของ การคัดเลือกภาพข่าว อลงกต จิตต์โชติชื่น หัวหน้าข่าวอาชญากรรมหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้แสดงทัศนะไว้ดังนี้

“งานทางด้านหนังสือพิมพ์เป็นงานที่ต้องแข่งกับเวลา และมีข้อจำกัดทางด้านเวลาเข้ามาเกี่ยวข้องเยอะ บางครั้งความรีบเร่งในการทำงานประกอบกับเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด และต้องมีการตัดสินใจอย่างเร่งด่วน จึงทำให้บางครั้งหนังสือพิมพ์มีการนำเสนอภาพข่าวบางภาพที่มีความรุนแรงออกมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่มีถึง 6 กรอบต่อวัน ที่ทุกคนต่างก็ต้องทำงานอย่างรีบเร่ง เพื่อให้สามารถนำเสนอข่าวได้ทันในแต่ละวัน และให้ทันเวลาออกจำหน่าย”

อย่างไรก็ดี ปรีชา โพธิ์เล็ก หัวหน้าช่างภาพหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ผู้ซึ่งมีบทบาทในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม เพื่อใช้ตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งเป็นประจำทุกวันนั้น กล่าวถึงข้อจำกัดทางด้านเวลาในการทำงานทางด้านหนังสือพิมพ์ไว้ดังนี้

“การที่เราตีพิมพ์ภาพข่าวที่มีความรุนแรงออกไปนั้น เรื่องของเวลา มีส่วนสำคัญอย่างมาก เพราะการทำงานของหนังสือพิมพ์ เรื่องของเวลานับว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคใหญ่ประการหนึ่งในการทำงานของหนังสือพิมพ์ ช่วงระยะเวลาที่สั้น อาจทำให้เรามีเวลาในการตรวจสอบข้อมูลต่างๆน้อยลง ไม่ว่าจะเป็นข่าวหรือภาพก็ตาม เมื่อนำเสนอออกไปโอกาสที่จะผิดพลาดก็อาจเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาพเหตุการณ์สำคัญๆที่เข้ามา ก่อนจะปิดต้นฉบับ สิ่งเหล่านี้ ล้วนส่งผลกระทบต่อให้เกิดประเด็นปัญหาของการนำเสนอภาพที่มีความรุนแรงได้”

จากความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับ สุริวงศ์ เอื้อปฏิภาณ บรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสด ที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ไว้ว่า

“ก่อนอื่นเราต้องยอมรับและเข้าใจก่อนว่า ลักษณะของงานหนังสือพิมพ์ เป็นงานที่ต้องแข่งกับเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้น โอกาสที่เราจะตรวจสอบข้อมูล ทุกๆด้านอย่างละเอียดถี่ถ้วนทั้งหมด ไม่ให้มีความผิดพลาดเกิดขึ้นเลยเป็นไปได้ ความผิดพลาดไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่บางครั้งเราก็มีการตีพิมพ์ภาพข่าวที่มีความรุนแรงออกไป แต่ในปัจจุบันนี้ เราก็พยายามที่จะตรวจสอบและมีความระมัดระวังในการทำงานให้มากขึ้นกว่าเดิม”

6. ข้อจำกัดในเรื่องจำนวนภาพข่าวที่ส่งมาจากผู้สื่อข่าวต่างจังหวัด

สำหรับประเด็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดการตีพิมพ์ภาพข่าวที่มีความรุนแรงออกไปสู่ผู้อ่านนั้น ปัจจัยหนึ่งมาจากข้อจำกัดในเรื่องจำนวนภาพข่าวที่ส่งมาจากผู้สื่อข่าวต่างจังหวัด ทั้งนี้ ผู้คัดเลือกภาพข่าวมีความคิดเห็นที่พ้องกันว่า ในบางครั้งมีเหตุการณ์ข่าวที่สำคัญเกิดขึ้นในต่างจังหวัด ซึ่งเหตุการณ์นี้มีความสำคัญในระดับภูมิภาคนั้น และมีความน่าสนใจสมควรที่จะนำเสนอให้กับผู้อ่านที่อยู่ในภูมิภาคอื่น ๆ ด้วย ประกอบกับหนังสือพิมพ์ต้องลงภาพข่าวเพื่อประกอบเหตุการณ์ แต่เกิดมีปัญหาด้านจำนวนภาพข่าวที่ส่งมาเพียงไม่กี่ภาพ และแต่ละภาพก็แสดงถึงความรุนแรง อาจเป็นเพราะผู้สื่อข่าวมีทักษะในเรื่องการถ่ายภาพไม่ดี หรือเป็นผู้สื่อข่าวอิสระที่ไม่ใช่มืออาชีพ หรือเพียงเพื่อต้องการประหยัดในเรื่องของฟิล์มและค่าใช้จ่าย ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จำเป็นต้องตีพิมพ์ลง

อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้ววิธีการแก้ปัญหาในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรงเพื่อลงตีพิมพ์ในแต่ละครั้ง ผู้คัดเลือกภาพข่าวทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า จะพยายามคัดเลือกภาพข่าวที่แสดงให้เห็นถึงความรุนแรงน้อยที่สุด หรือสยดสยองน้อยที่สุด แต่ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็จะใช้เทคนิคในการปกปิดภาพข่าวด้วยวิธีการมุดตา หรือการแรเงา เพื่อลดระดับความรุนแรงในภาพให้น้อยลง

ในประเด็นดังกล่าว อลงกต จิตต์โชติชื่น ได้ยกกรณีตัวอย่างในเรื่องการตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง อันเนื่องมาจากปัจจัยทางด้านข้อจำกัดของจำนวนภาพข่าวที่มาจากผู้สื่อข่าวต่างจังหวัดว่า

“สาเหตุหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ต้องมีการตีพิมพ์ภาพข่าวที่มีความรุนแรง ปัจจัยหนึ่งก็มาจากเรามีภาพข่าวเพียงไม่กี่ภาพ และเราก็จำเป็นต้องตีพิมพ์ลง เช่น กรณีภาพข่าวการสังหารโศกนางอุบล บุญญชโลธร ที่ไทยรัฐตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่ง ทั้งนี้ ผู้สื่อข่าวต่างจังหวัดส่งภาพเหตุการณ์มาเพียงภาพเดียว และเป็นภาพที่เน้นให้เห็นสภาพศพที่ถูกสังหาร หนังสือพิมพ์จะไม่ลงภาพข่าวภาพนี้ ก็ไม่ได้ เพราะจัดเป็นข่าวใหญ่ระดับประเทศที่อยู่ในความสนใจของผู้อ่าน”

นอกจากนี้ ปรีชา โพธิ์เล็ก หัวหน้าช่างภาพหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ได้กล่าวถึงข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนภาพข่าวที่ส่งมาจากผู้สื่อข่าวต่างจังหวัด ไว้ที่น่าสนใจดังนี้

“ปัญหาที่เรามักจะประสบกับผู้สื่อข่าวต่างจังหวัดอยู่เป็นประจำก็คือเรื่องจำนวนภาพข่าวที่ทางผู้สื่อข่าวจังหวัดนั้นๆ ส่งเข้ามา บางครั้งส่งเข้ามาเพียง 2-3 ภาพ หรือบางครั้งอาจส่งมาเพียงแค่ภาพเดียวบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทั้งที่ภาพข่าวนั้นก็ไม่ได้มีองค์ประกอบของภาพดีเท่าไรนัก และมักที่จะ Close up เน้นให้เห็นศพและเลือดนองพื้นอยู่เสมอ อาจเป็นเพราะคิดว่าหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ขายข่าวอาชญากรรมด้วยประการหนึ่ง และคิดว่าอาชญากรรมควรที่จะต้องแสดงให้เห็นความเสียหายอย่างชัดเจน บางครั้งผู้สื่อข่าวต่างจังหวัดก็ส่งภาพข่าวมาไม่ต่างไปจากภาพถ่ายของมูลนิธิหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจเลย ซึ่งสมควรนำไปตีพิมพ์ลงในหนังสือประเภทอาชญากรรมหรือหนังสือ 191 มากกว่า แต่ทางเราก็เลือกไม่ได้จึงจำเป็นต้องตีพิมพ์ลงไป เพราะเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นไม่ตีพิมพ์ลง ถ้าเกิดเราไม่นำเสนอออกไป ในขณะที่ฉบับอื่นเขานำเสนอ นั่นแสดงให้ผู้อ่านเห็นว่าเราตกข่าว สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ประสบอยู่เป็นประจำ และมีอิทธิพลอย่างมากที่ทำให้มีการตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรงออกมา”

7. การละเลยข้อกำหนดของกฎหมายและหลักจรรยาบรรณ

สำหรับปัจจัยทางด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมการปฏิบัติงานทางด้านหนังสือพิมพ์ จากการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกภาพข่าวโดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการละเลยข้อกำหนดของกฎหมายและหลักจรรยาบรรณ ที่ในการใช้ประพจน์ปฏิบัติของคนทำหนังสือพิมพ์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง ตีพิมพ์สู่ผู้อ่านไม่เว้นแต่ละวัน

ในประเด็นดังกล่าวนี้ อลงกต จิตต์โชติชื่น หัวหน้าข่าวอาชญากรรม ได้แสดงทัศนะไว้ กล่าวคือ

“โดยทั่วไปแล้ว ในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง เพื่อที่จะใช้ตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่ง เราต่างก็พยายามเป็นอยู่อย่างยิ่งที่จะไม่คัดเลือกภาพข่าวที่ขัดต่อข้อกำหนดของกฎหมายหรือหลักจรรยาบรรณที่ดี แต่บางทีก็เป็นสิ่งที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาพบางภาพเราก็ต้องมีการตีพิมพ์ลง ส่วนหนึ่งเรายอมรับว่า เราอาจมองข้ามในเรื่องข้อกำหนดของกฎหมาย และในเรื่องหลักจรรยาบรรณที่ดี แต่ส่วนหนึ่งคุณก็ต้องยอมรับด้วยว่า ข้อกำหนดที่ถูกวางขึ้นมานั้น ก็ไม่มีผลบังคับใช้ที่จริงจัง เอาแน่เอาอนไม่ได้ ส่วนหลักจรรยาบรรณก็มีหลายสำนัก จนเลือกไม่ถูกว่าจะปฏิบัติตามสำนักไหนดี และแต่ละที่ก็ไม่เคยมีบทลงโทษที่ชัดเจน”

ในเรื่องดังกล่าวนี้ นพพร เจริญเปี่ยม หัวหน้าข่าวอาชญากรรมหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ได้แสดงทัศนะในเรื่องนี้ไว้อย่างน่าสนใจว่า

“ถ้าเราสังเกตให้ดีเราจะพบว่า กฎหมายของเมืองไทยมันมีความไม่ดีอยู่อย่างหนึ่ง คือ บทลงโทษของคนกระทำผิดไม่มีความเด็ดขาด และไม่มีความตรงไปตรงมาในการใช้ ของคนที่ถือกฎหมาย กล่าวคือ กฎหมายไม่ได้ใช้กับคนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน จริงๆแล้วในเรื่องของการตีพิมพ์ภาพข่าวที่มีความรุนแรง มีความสยดสยอง หรือมีความน่าเกลียดน่ากลัว นำมาลงให้ผู้อ่านดู เป็นสิ่งที่ถือว่ามีผิดกฎหมาย ผิดพระราชบัญญัติการพิมพ์ แต่ในเมื่อเราไม่เห็นมีการฟ้องร้องกัน หนังสือพิมพ์ก็มีการตีพิมพ์ลงกันเรื่อยมา การลงโทษอย่างดี ก็เพียงแค่การโทรศัพท์มาตักเตือนไม่ให้ตีพิมพ์ภาพข่าวที่มีความรุนแรงมากนัก แต่เราก็อ้างได้ว่าเราขายข่าว ภาพถ่ายที่เรามาตีพิมพ์ลงก็จัดเป็นภาพข่าว ส่วนเรื่องจรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์หรือช่างภาพ ก็เป็นเหมือนเรื่องที่อยู่ในอุดมคติที่ใครจะยึดมั่นถือมั่นหรือไม่ก็ได้ ซึ่งก็ไม่มีบทลงโทษให้เห็นอย่างชัดเจน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นจุดบอดที่ทำให้เกิดการตีพิมพ์ภาพข่าวที่ไม่สมควรจะตีพิมพ์ลงในหน้าหนังสือพิมพ์”

จากความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับ สุริวงค์ เอื้อปฏิภาณ บรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสด ซึ่งได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวไว้ว่า

“ถ้าเราจะพูดถึงข้อกฎหมายในประเด็นของภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงถึงความน่ากลัว หรือสร้างความอูจาดอนาจารแล้ว เรายังมองเห็นไม่ชัด กล่าวคือ กฎหมายที่ใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์ ไม่มีผลบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่มีบทลงโทษที่เด็ดขาด เรายังพบว่ามีช่องโหว่อยู่มาก ดังนั้น จึงเป็นการเปิดโอกาสให้หนังสือพิมพ์มีช่องทางในการละเมิดกฎหมายได้”

นอกจากนี้ โยคิน เจริญยิ่ง ช่างภาพหนังสือพิมพ์ข่าวสด ได้แสดงทัศนะในประเด็นดังกล่าวไว้เช่นกัน กล่าวคือ

“จรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์ เป็นเหมือนเรืออุดมการณ์ของคนทำหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นเรื่องในอุดมคติที่ไม่มีผลบังคับใช้ ซึ่งถ้าไม่ทำตามนั้นมันก็ไม่มีบทลงโทษ ส่วนข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ก็เป็นเหมือนกับกฎข้อบังคับที่ยังร่างไม่สมบูรณ์ เพราะทางหนังสือพิมพ์ข่าวสดเองก็เคยมีการฟ้องร้องกัน เกี่ยวกับภาพข่าวที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล แต่เราก็อ้างได้ว่าเจตนาของเราเป็นการถ่ายภาพข่าวเพื่อนำเสนอต่อผู้อ่าน ไม่ได้ตั้งใจที่จะทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้รับความเสียหาย ผลปรากฏว่าศาลยกฟ้อง”

8. การตอบสนองของความสนใจของผู้อ่านที่เป็นมวลชนเป้าหมาย

สำหรับปัจจัยในเรื่องการตอบสนองของความสนใจของผู้อ่าน โดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้ที่มีบทบาทในการคัดเลือกภาพข่าวทุกคนล้วนเป็นเสียงเดียวกันว่า ธรรมชาติของมนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็น ด้วยเหตุนี้ ข่าวประเภทซุบซิบนินทา ข่าวไต่หวาย ข่าวที่เกี่ยวกับเจ้าพ่อ เจ้าแม่ อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ต่างๆ หรือแม้แต่ว่าวลีที่มีความแปลกประหลาด เช่น ลูกวัวมี 2 หัว ช้างออกลูกมาเหมือนหมู ฯลฯ จึงเป็นสิ่งที่ทุกคนให้ความสนใจ ซึ่งรวมไปถึงภาพที่ใช้ประกอบข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาพข่าวที่แสดงถึงความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นภาพข่าวที่เกี่ยวกับการฆาตกรรม ภาพข่าวหญิงสาวถูกรุมข่มขืน ภาพที่เกี่ยวกับเรื่องเพศต่างๆ ภาพรถชน หรือภาพข่าวเหตุการณ์ระเบิด ฯลฯ ภาพเหล่านี้จะเป็นภาพข่าวที่ผู้อ่านให้ความสนใจมาก ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของผู้อ่านมักชอบรู้เรื่องราวทางด้านลบมากกว่าทางด้านบวก และเรื่องร้ายมากกว่าดี ประกอบกับเป็นหนังสือพิมพ์ระดับชาวบ้าน ที่เน้นการนำเสนอข่าวอาชญากรรมเป็นหลัก และจากการที่มีความเป็นธุรกิจเอกชนเข้ามาเกี่ยวข้อง ความสนใจและความต้องการของผู้อ่าน จึงเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่มีผลต่อการกำหนดเนื้อหาภายในหนังสือพิมพ์ ดังนั้น หนังสือพิมพ์จึงต้องตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้อ่าน สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลให้ผู้คัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมคัดเลือกภาพข่าวที่มีความรุนแรงสำหรับผู้อ่าน

ทั้งนี้ อลงกต จิตต์โชติชื่น หัวหน้าข่าวอาชญากรรมหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้แสดงทัศนะในเรื่องดังกล่าวไว้อย่างน่าสนใจ กล่าวคือ

“หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ แต่ละประเภทต้องมีกลุ่มผู้อ่านของตน หนังสือพิมพ์หัวสีอย่างไทยรัฐที่เน้นการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ก็มีกลุ่มผู้อ่านของตนเองเช่นกัน ในเมื่อเรามีกลุ่มผู้อ่าน เราจึงจำเป็นต้องตอบสนองความสนใจของผู้อ่านเป็นธรรมดาอยู่แล้ว เพราะเราอยู่ได้ก็เพราะผู้อ่านเป็นสำคัญ เนื้อหาอะไรที่ผู้อ่านชอบ ภาพข่าวประเภทไหนที่ผู้อ่านอยากดู เราก็ต้องมีการนำเสนอเป็นธรรมดา เพราะถ้าเราไม่นำเสนอเราก็อยู่ไม่ได้”

นอกจากนี้ นพพร เจริญเปี่ยม หัวหน้าข่าวอาชญากรรมหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ได้แสดงทัศนะในเรื่องดังกล่าวว่า

“จากการที่เราเป็นสื่อมวลชนที่จะต้องรายงานข่าวสู่ผู้อ่าน เราต้องรู้อยู่แล้วว่า ผู้อ่านของเราเป็นใคร มีความชอบ - ไม่ชอบในเรื่องใด อยากรู้ อยากเห็นในเรื่องใด เพื่อที่เราจะได้นำเสนอในสิ่งที่พวกเขาเหล่านี้ต้องการ สำหรับเรื่องภาพข่าวที่ปรากฏเนื้อหาของความรุนแรงนั้น จากการที่เราเป็นหนังสือพิมพ์ที่ขายข่าวอาชญากรรม ภาพเหล่านี้เราก็ต้องมีการตีพิมพ์บ่อย เพราะเราเป็นหนังสือพิมพ์ที่ขายข่าวอาชญากรรมต่อผู้อ่าน ไม่ใช่เน้นข่าวการเมืองหรือเศรษฐกิจ เราขายข่าวอาชญากรรมระดับชาวบ้าน ซึ่งผู้อ่านส่วนใหญ่ มักจะสนใจในเรื่องทำนองนี้ ที่อาจไม่ชอบก็คงมีบ้าง แต่ผู้อ่านที่ชื่นชอบในส่วนนี้ก็เหมือนกัน เพราะเขาก็อยากรู้ อยากเห็นว่าในแต่ละวันมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในสังคมวันนี้นบ้าง”

9. การนำเสนอภาพข่าวของสื่อมวลชนประเภทอื่น

สำหรับการนำเสนอภาพข่าวของสื่อมวลชนประเภทอื่น ที่นอกเหนือไปจากหนังสือพิมพ์ ผู้คัดเลือกภาพข่าวส่วนใหญ่ต่างก็ยอมรับว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อโทรทัศน์ ต่างก็มีผลทำให้หนังสือพิมพ์เกิดการตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง

ในประเด็นดังกล่าวนี้ จีฑาวุฒิ วัฒนบุญเสียง ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้แสดงทัศนะไว้อย่างน่าสนใจ กล่าวคือ

“ในปัจจุบันนี้เราต้องยอมรับความจริงว่า การแข่งขันในการนำเสนอข่าว ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาข่าว หรือแม้กระทั่งภาพข่าว ในปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงมาก เราไม่ใช่เพียงแค่แข่งขันกับหนังสือพิมพ์ด้วยกันเองอีกต่อไป แต่เราต้องแข่งขันกับสื่อประเภทอื่นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อโทรทัศน์ ซึ่งได้เปรียบเรา ในแง่ของความเร็วในการนำเสนอ รวมทั้งองค์ประกอบในด้านอื่นๆ เช่น แสง สี เสียง และความคมชัดของภาพ ที่แสดงให้เห็นรายละเอียด ทุกชอกทุกมุมอย่างชัดเจน ดังนั้น หนังสือพิมพ์จึงต้องพยายามพัฒนา และยกระดับตัวเองให้ทันกับสื่อโทรทัศน์ด้วย จากเหตุ ดังกล่าวนี้เอง จึงอาจส่งผลกระทบต่อทำให้เราต้องตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง ออกมา”

จากทัศนะดังกล่าวสอดคล้องกับ นพพร เจริญเปี่ยม หัวหน้าข่าวอาชญากรรม หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ซึ่งได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวไว้

“ในปัจจุบันสภาวะการแข่งขันของสื่อมวลชนมีสูงมาก ทั้งการแข่งขันกับสื่อประเภทเดียวกัน และยังต้องแข่งกับสื่อประเภทอื่นด้วย หนังสือพิมพ์จึงต้องมีการปรับปรุงทางด้านเนื้อหาและรูปลักษณ์ ทั้งภายในและภายนอกมากขึ้น เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน เช่น การวาง Lay Out ในรูปแบบใหม่ การออกแบบและจัดหน้าใหม่ หรือการใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ชวนให้ติดตามมากขึ้น รวมไปถึงการใช้ภาพข่าว ที่แสดงให้เห็นรายละเอียดและมีความคมชัดมากขึ้นกว่าเดิม”

10. ความคิดเห็นร่วมกันของคนในกองบรรณาธิการ

สำหรับปัจจัยในเรื่องของทัศนคติหรือความคิดเห็นร่วมกันของคนในกองบรรณาธิการกับการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม เพื่อตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งนั้น โดยทั่วไปแล้ว ผู้คัดเลือกภาพข่าวกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า ความคิดเห็นหรือทัศนคติของกองบรรณาธิการเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการพิจารณาภาพข่าวแตกต่างกันออกไปในแต่ละชื่อฉบับ และแต่ละวัน ดังนั้น ทัศนคติหรือความคิดเห็นร่วมกันของบุคคลในกองบรรณาธิการจึงเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่มีผลกระทบกับการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง

จากประเด็นดังกล่าวนี้ ธรรมรัฐ บุรณะกิจ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้แสดงทัศนะในเรื่องนี้ไว้ กล่าวคือ

“สำหรับการคัดเลือกภาพข่าวเพื่อตีพิมพ์ในแต่ละวันนั้น ไม่ว่าจะ เป็นภาพข่าวกีฬา ภาพข่าวอาชญากรรม หรือภาพข่าวใดๆก็ตาม เราจะต้องมีการประชุมเพื่อคัดเลือกกันทุกวัน ซึ่งภาพข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ในแต่ละวันก็จะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับว่าในวันนั้นทางกองบรรณาธิการตกลงกันว่า จะคัดเลือกภาพข่าวใดลงหน้าหนึ่ง ซึ่งในบางครั้งภาพข่าวที่มีความเห็นร่วมกัน อาจเป็นภาพข่าวที่มีความรุนแรง”

อย่างไรก็ตาม ในเรื่องดังกล่าวนี้ เบญจสิรินทร์ คุ้มเวช ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ได้แสดงทัศนะไว้ที่น่าสนใจ กล่าวคือ

“ในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมเพื่อตีพิมพ์ในแต่ละวันนั้น เป็นที่แน่นอนว่า เราจะต้องมีการประชุมกองบรรณาธิการกันทุกวัน เพื่อที่จะคัดเลือกข่าวและภาพข่าว ที่น่าสนใจตีพิมพ์ลงในหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งภาพแต่ละภาพในหน้าหนังสือพิมพ์ในแต่ละวันก็จะไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าในวันนั้นทางกองบรรณาธิการมีมติจะคัดเลือกภาพข่าวภาพใดลงหน้าหนึ่ง ซึ่งในบางครั้งภาพข่าวที่คิดว่าดีที่สุดและที่มีความเห็นร่วมกัน อาจเป็นภาพข่าวที่มีความรุนแรงได้ แต่โดยทั่วไปแล้วถึงแม้ว่าจะมีการปรึกษากันแล้วก็ตาม แต่การตัดสินใจชี้ขาดก็จะอยู่ที่เวรหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งมากกว่า”

จากทัศนะของ เบญจศิริรินทร์ คุ่มวณิช สอดคล้องกับ คมกฤช ราชเวียง ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสด ที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวนี้ว่า

"ในการคัดเลือกภาพข่าวของหนังสือพิมพ์ข่าวสด ไม่ว่าจะเป็ นภาพข่าวประเภทใดก็ตาม หรือจะกรอบไหน - วันไหนก็ตาม ก็จะต้องมีการประชุม ตีะข่าว หรือประชุมกองกันทุกวัน ทั้งนี้ เป็นการระดมความคิดว่า ในวันนี้เราควรที่จะตีพิมพ์ภาพข่าวภาพไหนดี ซึ่งความคิดเห็นของคน ในกองบรรณาธิการ จะมีผลทำให้ภาพข่าวนั้น ถูกตีพิมพ์ออกมาสู่ผู้อ่าน อาจเป็นภาพที่มีความรุนแรงในสายตาของคนทั่วไปก็ได้ แต่ในทางปฏิบัติจริงแล้วๆ ถึงแม้ว่าเราจะมีการประชุมกองกันแล้วก็ตาม แต่ถ้ามีภาพข่าวใดที่ถูกส่งเข้ามา แบบกระทันหัน และเห็นสมควรที่จะลงตีพิมพ์ โดยส่วนใหญ่แล้ว การตัดสินใจชี้ขาด ในเรื่องนี้ ก็จะอยู่ที่เวรหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งมากกว่า"

11. นโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์ที่ตนสังกัด

สำหรับปัจจัยในเรื่องนโยบายขององค์กร เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญ ที่ทำให้เกิดการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง ถึงแม้ว่าหนังสือพิมพ์ แทบทุกฉบับจะไม่มีข้อกำหนดนโยบาย หรือแนวทางในการทำงานขององค์กร ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน แต่โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่อยู่ในกองบรรณาธิการ ควรจะต้องรู้ว่าหนังสือพิมพ์ที่ตนสังกัดนั้น มีนโยบายในการนำเสนอเนื้อหาข่าว และภาพอย่างไร ทั้งนี้เพราะนโยบายในการจัดทำหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ จะเป็นตัวกำหนดลักษณะของข่าวสารที่หนังสือพิมพ์ที่ฉบับนั้นๆนำเสนอ รวมไปถึงลักษณะ ของการใช้ภาพข่าวที่จะลงตีพิมพ์เพื่อนำเสนอผู้อ่านด้วย

ทั้งนี้ อลงกต จิตต์ ไซติ ซึ่น หัวหน้าข่าวอาชญากรรม กล่าวถึงประเด็นในเรื่องดังกล่าวไว้ ดังนี้

“ถ้าจะถามว่า นโยบายขององค์กรมีส่วนที่ทำให้เรามี การตีพิมพ์ ภาพข่าวที่มีความรุนแรงหรือไม่ นั้น เราจะตอบว่าไม่มี ก็คงเป็นไปได้ เพราะเราเป็นหนังสือพิมพ์หัวสีที่เน้นการนำเสนอข่าวอาชญากรรมเป็นหลัก แต่นโยบายขององค์กรเป็นเพียงแค่วางทางหนึ่ง ที่เราควรจะต้องปฏิบัติให้สอดคล้อง ตามที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น”

อย่างไรก็ดี ปรีชา โพธิ์เล็ก หัวหน้าช่างภาพหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ กล่าวถึงประเด็นในเรื่องนี้ไว้อย่างน่าสนใจ กล่าวคือ

“นโยบายของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ก็คือ เป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นการนำเสนอ ข่าวอาชญากรรมเป็นหลัก ซึ่งต่างจากหนังสือพิมพ์มติชน ไทยโพสต์ หรือประชาชาติธุรกิจ ที่เป็นหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ซึ่งจากการที่เราเป็นหนังสือพิมพ์ ที่เน้นการนำเสนอข่าวอาชญากรรมเป็นหลัก แนวทางในการทำงานของเรา จึงต้องสอดคล้องกับนโยบายขององค์กร จากประเด็นดังกล่าวจึงทำให้เรา เกิดการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง”

12. เจ้าของหนังสือพิมพ์หรือนายทุนเข้ามาเกี่ยวข้องในหน้าที่

สำหรับประเด็นปัญหาในเรื่องเจ้าของหนังสือพิมพ์ หรือนายทุนเข้ามาเกี่ยวข้อง ในหน้าที่นั้น จากการสัมภาษณ์ ผู้ที่มีบทบาทในการคัดเลือกภาพข่าวทุกคน โดยส่วนใหญ่แล้ว กล่าวว่า ผู้คัดเลือกภาพข่าวจะไม่ค่อยประสบกับปัญหาในเรื่องนี้เท่าใดนัก ถ้าจะมีก็เพียงแต่การประชุมเพื่อแนะนำ หรือตักเตือนในเรื่องของการทำงานทางด้านข่าว หรือการถ่ายภาพ การคัดเลือกภาพข่าวมากกว่า

ทั้งนี้ อนุชา กมลภิรมย์ ช่างภาพหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ได้แสดงทัศนะในเรื่องดังกล่าวนี้ว่า

“ในการทำงานของผู้สื่อข่าวและช่างภาพของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ทุกคนไม่เคยมีปรากฏว่าเจ้าของหนังสือพิมพ์จะเข้ามาทักทายหน้าที่ในการทำงานของผู้สื่อข่าวและช่างภาพโดยตรง ถ้าจะมีก็เป็นเพียงแค่การเรียกประชุมของระดับหัวหน้าข่าว หรือหัวหน้าช่างภาพ เพื่อแนะนำหรือตักเตือนผู้สื่อข่าวและช่างภาพ ในด้านของการทำงานมากกว่า ซึ่งจะมีประจำทุกอาทิตย์”

13. ผู้ลงโฆษณาเข้ามาทักทายในหน้าที่

สำหรับในส่วนของแรงกดดันจากผู้ลงโฆษณา เข้ามาทักทายหน้าที่ในการคัดเลือกภาพข่าวนั้น ผู้คัดเลือกภาพข่าวทุกคน กล่าวว่า ไม่เคยประสบกับปัญหาในเรื่องดังกล่าวนี้เช่นกัน

ในเรื่องดังกล่าวนี้ นรินทร์ เนียมประดิษฐ์ ช่างภาพหนังสือพิมพ์ข่าวสด แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวว่า

“สำหรับประเด็นเรื่องของผู้ลงโฆษณาเข้ามาทักทายในกระบวนการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมนั้น ผมยืนยันได้เลยว่าไม่เคยมีปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีแผนกฝ่ายขายโฆษณาของบริษัทอยู่แล้ว ที่จะต้องเป็นผู้หาโฆษณามาลงในหน้าหนังสือพิมพ์ และข่าวสดก็มีการหาโฆษณา และการจอลงโฆษณาเป็นรายปี ฉะนั้น บรรดาผู้สื่อข่าวและช่างภาพจึงไม่เคยประสบกับปัญหาในเรื่องดังกล่าว”